

Goigs en lloança de la Verge de Lourdes

Tona

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector del Barri. C. Lourdes, als peus del Turó del Castell

Coordenades:

Latitud: 41.85264
Longitud: 2.22212
UTM Est (X): 435429
UTM Nord (Y): 4633708

Classificació

Número de fitxa 08283 - 173
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Autoria de l'element: Lletra de Mn. Joan Colom i música de P. Josep Ma. Riubrogent, BF.
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios/Cultural
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[L'Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell de Tona](#)

[Església de Santa Maria del Barri. Santuari de Lurdes](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE serveis Culturals)

Data de registre de la ds., 22/06/2024 - 11:48

fitxa:

Descripció

Goigs que tradicionalment es canten a l'església de Santa del Barri o Santuari de Lourdes.

Les edicions consultades tenen per títol “Goigs en lloança de la Verge de Lourdes en el seu santuari de la Parròquia de Tona” o “Goigs en lloança de la Verge de Lourdes en sa venerable imatge de Santa Maria de Tona”. Cal destacar la versió realitzada l'any 1958 amb motiu del centenari de Lourdes, amb lletra de Mn. Joan Colom i música de P. Josep Ma. Riubrogent, BF. Sota aquests títols es donen una lletra i música igual.

El text diu el següent:

Puix que la font de la gràcia

neix en vostre sant altar:

Verge de Lourdes de Tona,

vulgueu-nos sempre ajudar.

D'un nimbo d'or rodejada,

baixa del cel la Senyora,

amb majestat que enamora,

i en la terra s'és posada:

¡quant ditxosa és l'encontrada

que es digna visitar.

Sobre d'una gruta posa

el seu pur i virginal peu:

és tan blanca, que la neu,

ni de lluny, mirar-la gosa;

el seu flaire és el de la rosa

que esclata de l'alba al clar.

...

Una segona versió sota el títol de “Goigs a llaor de la mare de Déu de Lourdes venerada a la seva Ermita de la Parròquia de Tona. Bisbat de Vich”, presenta una alternativa pel que fa a la música i a la lletra. La lletra és de Mn. Joan Colom i la música de P. Josep Maria Riubrogent, S.F. Aquest està datat de 1858: Centenari de Lourdes.

Per la rosa primicera
que en els peus us va florir:
Verge Blanca miraclera,
perfumeu-nos el camí.

Que era humil la pastoreta
que albiràreu des del cel,
delicada violeta
que ara té clarors d'estel!
Quina flor més encisera
per al vostre bell jardí!

...

Per l'amor que ens acarona
des d'aquell dia tan clar,
el gentil poble de Tona
us bastia aquest altar:
La guspira es feu foguera
que ningú veurà morir.

...

Observacions:

Tot i que el santuari és conegut històricament amb l'advocació de Lurdes (la grafia catalanitzada del nom), a tots els goigs es cita com a "Lourdes", la forma francesa del nom.

Història

Els goigs són composicions poètiques, de caràcter popular, que es canten a la Mare de Déu, a Crist o als sants, amb àmplia tradició. Es canten col·lectivament, en el marc d'un acte religiós de cert relleu, com ara una missa de festa major, un aplec o una processó. La seva finalitat consisteix a donar gràcies pels béns rebuts, o bé com a pregària per demanar la salut física o espiritual de la comunitat.

Bibliografia

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Goigs>

Enllaços d'interès:

[Goigs en lloança de la Verge de Lourdes](#)

GOIGS EN
DE
Verge de
en
SEU SANTUARI DE LA

LLOANÇA
LA
Lourdes
el
PARROQUIA DE TONA

Puix que la font de la gràcia
neix en vostre sant altar:
Verge de Lourdes de Tona,
vulguem nos sempre ajudar.

D'un nimbo d'or rodejada,
baixa del cel la Senyora,
amb magestat que enamora,
i en la terra s'es posada:
quant ditxosa és l'encontrada
que es digna visitar: etc.

Sobre d'una gruta posa
el seu pur i virginal pen:
és tan blanca, que la neu,
ni de l'iny, mirar-la gosa;
el seu flaire és el de la rosa
que esclata de l'alba al clar: etc.

Talment sembla un xamós liri
nat en l'escarpada roca,
sobre'l que'l Senyor aboca
les gràcies de tot l'empiri;
flus els àngels amb deliri
el venen a contemplar: etc.

Una pobre pastoreta,
tan bon punt se n'atalaia,
va a flairar eixa flor gaia
del fresc Gave a la voreta:
la gruta per Bernardeta
ja del cel sembla el llindar: etc.

Com una estàtua divina
pels serafins cisellada,
enfrent a la Immaculada,
apar la ditxosa nina,
resa amb fervor singular: etc.

v. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo.

Si un escambell té de rosa
la Reina de la puresa;
quan la Bernardeta resa,
una corona li posa
de flor encara més xanosa,
que cada gra fa badar: etc.

L'Immaculada Maria
a l'innocent nina ordena
que li faci una novena,
sens faltar-li ni un sol dia;
ella complex amb alegria
tots els jorns que li pot anar: etc.

Diu la Verge Sobirana
a la felix criatura
que begut de l'aigua pura
de fresquejoia fontana,
que en terra, llavors secana,
com nou Moisés, fa brollar: etc.

Déu dispensa allà la gràcia
per conducte de sa Mare;
en qui s'il mortal s'empara,
troba remei i eficàcia
en llur condol i desgràcia,
quan l'aigua arriba tastar: etc.

Un rajolet, per sort bonu,
d'aquesta font cristal·lina,
que és de cèlcs tresors miua,
s'ha desviat cap a Tona:
tant bon punt com se n'adona,
tot el poble li va a emporar: etc.

I brolla l'aigua sagrada
al pen de la santa imatge,
a qui oferí un ric estatge
en eix temple l'encontrada:
iqué en serà d'afortunada,
si mai la vol estroncàr: etc.

Mans sacrilegues un dia
profanaren son estatge
i la seva santa Imatge
entre flames es perdia,
Fou l'infern que ens la prenia,
Mare nostra, quin plorar...!

Verge de Lourdes de Tona
vulguem-nos sempre ajudar.

Trenta mesos d'or fanesa
que al mirar el Santuari
nostre cor no sap trobar-li
el convol i fortaleza,
Sense Vos, la nit s'ha estesa
al cel blau de nostra llar: etc.

Mes en l'hora tenebrosa
en presó i en front de guerra
quan no es seu llum en la terra
el bon fill que en Vos reposa
ben girat, Mare amorosa,
nostres ulls que són un far: etc.

Celestial irromfadora
ens heu dat nostra victòria
i en perpètua memòria
tat el poble acui s'arbora
i amb un jurament, Senyora,
us retorna al vostre altar: etc.

Puix que la font de la gràcia
neix en vostre sant altar:
Verge de Lourdes de Tona,
vulguem nos sempre ajudar.

R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

OREMUS

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeiparasti: quoesumus;
ut qui ex morte Filii tui praevisa, eam ab omni laeae praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem, ad te
pervenire concedas. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

L'Excma. i Rvdm. Sr. Bisbe d'aquesta Diòcesis, concedeix 50 dies d'indulgència als seus diocesans que llegeixin o sentin
llegir devotament els sobredits goigs.

Torredors, Bisbal, 30 d'Oct. — 1923

DE

Verge de

en
SEU SANTUARI DE LA

Puig que la font de la gràcia
neix en vostre sant altar:
Verge de Lourdes de Tona,
vulgueu-nos sempre ajudar.

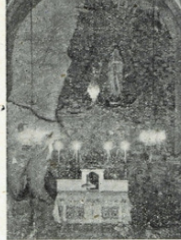
D'un nimbe d'or rodejada,
baixa del cel la Senyora,
amb majestat que enamora,
i en la terra s'es posada:
i que feliç és l'encontrada,
que Ella es digna visitar. Etc.

Sobre d'una gruta posa
el seu pur, virginal peu:
és tan blanca, que la neu
ni de lluny mirarla gos:
la seva llair és de rosa
que esclata de l'alba al clar. Etc.

Talment sembla un xamós lliri
nat en l'escarpada roca,
solare el que el Senyor aboca
les gràcies de tot l'empiri:
fins els àngels amb deliri
el vénen a contemplar. Etc.

Una pòbre pastoreta,
tan bon punt se n'atala,
va a llairar eixa flor gaia
del fresc Gave a la voreta:
la gruta, per Bernadeta,
ja del cel sembla el lindar. Etc.

Com una estàtua divina
pels serafins ciellada,
enfrent de la Immaculada,
apar la ditxosa nina,
que, imitant a sa Regina,
prega amb fervor angular. Etc.

Si un escambell té de rosa
la Reina de la puresa,
quan la Bernadeta resa,
una corona li posa
de flor encara més xamosa,
que cada gra fa badar. Etc.

La Immaculada Maria
a la innocent nina ordena
que li faci una novena,
sens faltar-li ni un sol dia;
compleix ella amb alegria,
tots els jorns que hi pot anar. Etc.

Diu la Verge Sobirana
a la feliç criatura
que begui de l'aigua pura
de fresquívola fontana,
que en terra, llavors secana,
com nou Moisés, fa brollar. Etc.

Déu dispensa allà la gràcia
per conducte de sa Mare;
en qui, s'il mortal s'ampara,
trība remei i efíciàcia
en llur condol i desgràcia,
quan l'aigua arriba taxtar. Etc.

Un rajolel, per sort bona,
d'aquesta font cristallina,
que és de cèlcs tresors mina,
s'ha desviat cap a Tona:
tant bon punt com se n'adona,
tot el poble hi va a empoar. Etc.

LA

Lourdes

el
PARROQUIA DE TONA

I brolla l'aigua sagrada
al peu de la santa imatge,
a qui oferí un ric estatge,
en eix temple, l'encontrada:
i que en serà d'afortunada,
si sempre la veu brollar. Etc.

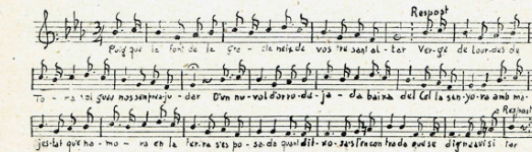
Mani sacrilegues un dia
profanaren son estatge,
i la seva santa imatge
entre flames es perdia.
Fou l'infern que ens la prenia...
Mare nostra, quin plorar... Etc.

Trenta mesos d'orfenesa
que, en mirar el Santuari,
nostre cor no sap trobar-hi
ni consol ni fortalea.
Sense Vós la nit s'ha estesa
al cel blau de nostra llar. Etc.

Mes, en l'hora tenebrosa,
en presó i en front de guerra,
quan no es veu llum en la terra,
al bon fill que amb Vós reposa
lleu ginat, naire amorosa,
vostres ulls que són un far. Etc.

Celestial triomfadora
ens heu dut nostra victòria
i en perpètua memòria
tot el poble avui s'arborà
i amb un jurament, Senyora,
us retorna a vostre altar. Etc.

Puig que la font de la gràcia
neix en vostre sant altar:
Verge de Lourdes de Tona,
vulgueu-nos sempre ajudar.

v. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix, Virgo.

r. Gaudium annuntiavit universo mundo

OREMUS

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti, quesumus, ut qui ex morte Fidei tui praevisi, tam ab omni labe praesentis nasci, nos quoque mundos ejus intercessionem, ad te pervenire concedas. Pro eandem Christum Domini nostri. r. Amen.

L'Excm. i Rdm. Sr. Bisbe d'aquesta Diòcesi, concedeix 30 dies d'indulgència als seus diocesans que llegixin o sentin llegir devotament els sobredits goigs.

Per la rosa primicera
que en els peus us va florir:
Verge Blanca miraclera,
perfumeu-nos el camí.

Que era humil la pastoreta
que albiràreu des del cel,
delicada violeta,
que ara té clarors d'estell
Quina flor més encisera
per al vostre bell jardil

Oh, quin dia fou de joia
aquell onze de febrer,
quan la tendra i santa noia
per primer cop us veié,
o colom de la cinglera,
o l'Estrella del matí!

Vestit blanc i faixa blava,
que modesta apareixeu;
un rosari que penjava
i una rosa a cada peü.
Que era dolç, en la ribera
el primer prec que es sentí

Quina excelsa meravella
comprengué tota la gent,
quan la mà de la donzella
no cremava el ciri ardent!
Començava una filera
de miracles, sense fi.

Obeint-vos, o Maria,
la noïeta, en el coval,
una font ens descobria
guaridora de tot mal.
Es la font més remeiera
la que a Lourdes va sorgir.

La paraula heu confirmada
del Sant Pare, quan heu dit:
«Que jo sóc la Immaculada»
amb les mans juntes al pit:

era un jorn de primavera,
el mateix del primer sí.

Heu dut, Mare de clemència
la salut als pecadors,
de pregària i penitència
en missatge bondados.
Que no tornin mai enrera,
dret al Cel fins a la fi.

Heu penjat en nostra via
una llum que ja no es pon;
i la Santa Eucaristia
ha trobat el més alt tron.
Sou, o Verge, la drecera
que ens duu al vostre Fill diví.

Que n'heu fet de meravelles
en el cos i els esperits,
n'heu obertes de parpelles
i n'heu fosos de neguits!
Amb consol i fe sincera
ha tornat tot pelegri.

Per l'amor que ens acarona
des d'aquell dia tan clar,
el gentil poble de Tona
us bastia aquest altar:
la guspira es feu foguera
que ningú veurà morir.

Amb la vostra Ermita encesa
per la teia dels ateus,
oh, quins dies de tristesa
sens poder-vos besar els peus!
Se'n pogué l'Estrella vera,
que tant temps vérem lluir.

Quan cessava la tempesta
i tornava al cel el blau,
tot el poble, en gaia festa,
us tornà al vostre palau:
i una nova primavera
a la Plana va florir.

Embellit el Santuari
als cent anys de vostra veu,
hi vindran a dir el Rosari
pelegrins de tot arreu.
Al devot que en Vós espera,
un esguard matern i fi.

Per la vostra vestidura
que cap taca no ha tingut,
feu ben blanca i feu ben pura
a la nostra joventut:
feu-la forta i riallera,
preserveu-la del verí.

Alleugeu, Mare i Senyora,
els dolors vius del malalt;
consolau aquell que plora
i guardeu-nos de tot mal.
Amb la fe per llumenera,
dels esculls feu-nos fugir.

De la nostra història fita,
i de Tona car joell,
sentinella de l'Ermita,
tornarem a alçar el Castell:
i per Vós ens riurà una era
gloriosa de destí.

Per la rosa primicera
que en els peus us va florir:
Verge Blanca miraclera,
perfumeu-nos el camí.

V. *Dispare me laudare te. Virgo sacra.*

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

OREMUS

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum prae-
parasti: supplices a te quaesumus ut eiusdem Virginis Apparitionem celebrantes, salutem mentis et
corporis consequamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Lletra: MN, JOAN COLOM.

Música: P. JOSEP M.ª RIUBROGENT, & F.

(LIBRE LLICENCIA ECLESIASTICA)

L'Excm. Sr. Bisbe de Vich s'ha dignat concedir 100 dies d'indulgència a tots els que cantin o sentin devotament cantar aquesta gaig.